

Bereczki, K., Németh, Cs., Ódor, P. 2017. Erdészeti fahasználatok hernyópredációra gyakorolt hatásának vizsgálata gyurmából készült álpréda alkalmazásával. Poszter. XI. Magyar Természetvédelmi Biológiai Konferencia, Eger, 2017. November 2-5, Absztrakt kötet, pp. 45.

Erdészeti fahasználatok hernyópredációra gyakorolt hatásának vizsgálata gyurmából készült álpréda alkalmazásával

Bereczki Krisztina^{1,2}, Németh Csaba^{1,2}, Ódor Péter^{1,2}

¹MTA Ökológiai Kutatóközpont, Ökológiai és Botanikai Intézet, 2163 Vácrátót, Alkotmány út 2–4.

²GINOP Fenntartható Ökoszisztémák Kutatócsoport, 8237 Tihany, Klebelsberg Kuno u. 3.

Az európai lombhullató erdők leggyakoribb biotikus kárformája a lepkehernyók okozta rágáskár, amely súlyos ökológiai és gazdasági következményekkel jár. Az ellenük való védekezés lehetőségei, valamint a természetes szabályozó mechanizmusok vizsgálata az erdészeti, erdőökológiai kutatások kiemelt témájává vált, különösen a klímaváltozás által előrevetített negatív trendek tükrében. Jelen kísérletünkben különböző erdészeti fahasználatok rágáskárra és hernyópredációra gyakorolt hatását vizsgáltuk gyurmából készült álpréda alkalmazásával. A gyurma rugalmas tulajdonságának köszönhetően megőrzi a predáció nyomait, valamint lehetővé teszi az egyes predátorcsoportok azonosítását. Vizsgálatunkat a Pilisi Parkerdő Zrt. és az MTA Ökológiai Kutatóközpont kooperációjában megvalósuló kísérlet mintaterületein végeztük. A kísérlet során idős gyertyános tölgyes állományokban az alábbi kezelések lettek kialakítva: egyenletes bontás, lékvágás, mikrotarvágás, hagyásfacsoport, kontroll. A kezeléseket random blokk elrendezésben, hat ismétlésben alkalmaztuk. A rágáskár és a hernyópredáció felmérése a kísérleti területeken belüli állandósított mintanegyzetekben történt. A rágáskár vizsgálatára ültetett facsemetéket használtunk, a predáció mérésére szolgáló álprédáinkat pedig a mintanegyzetekben elhelyezett ágakon (kocsánytalan tölgy) rögzítettük. Vizsgálatunkban az alkalmazott kezelések szignifikáns hatását mutattuk ki mind a rágáskárra, mind a hernyópredációra. A legnagyobb predációs rátát a tarvágásban tapasztaltuk, melyet a lékben mért érték követett. A legkisebb predációt a kontrollban mértük. A rágáskár ezzel szemben a bontásban bizonyult a legmagasabbnak, míg a tarvágásban a legalacsonyabbnak. Az egyes predátorcsoportokat tekintve elmondható, hogy a tarvágásban az ízeltlábúak, a zártabb faállománnyal rendelkező területeken pedig a madarak voltak a domináns predátorok. Eredményeinkből arra következtethetünk, hogy a hernyókártevőket szabályozó természetes mechanizmusok a tarvágásban is hatékonyan működnek, ahol a madarak szerepét az ízeltlábúak veszik át.

A kutatást az OTKA (111887) és az NKFIH (GINOP-2.3.2-15-2016-00019) támogatták.